

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/276/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215212201
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215212201.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci - spore žalobcu: Ing. E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. hrdinov XXX/XX, K. D., zastúpený (od 30.01.2017) JUDr. Gabriel Szabó, advokát v Kolárove, Kostolné námestie 32, proti žalovanému: T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. hrdinov XXX/XX, K. D., zastúpený JUDr. Mária Kanthová, advokátka v Komárne, Župná 20, o zaplatenie 12.025 eur (istiny) s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/442/2015-44 zo dňa 8. decembra 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie v časti výrokov o poriadkovej pokute a poplatku súdneho poplatku o d m i e t a a vo veci zvyšných častiach napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanému proti žalobcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

X. T. V. ako žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Komárno dňa 10.12.2013 domáhal voči Ing. E. V. ako žalovanému zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. K. D.; spor sa viedol pod sp. zn. 13C/445/2013.

2. Podaním zo dňa 5.9.2014 (doručeným do sporu vedeného pod sp. zn. 13C/445/2013), Ing. E. V. ako žalovaný v uvedenom spore žiadal zaviazat' T. V. ako žalobcu v uvedenom spore, na zaplatenie sumy 8.385 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne, titulom náhrady za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalovaného žalobcom. Uplatnený nárok Ing. E. V. odôvodnil tým, že T. V. užíva rodinný dom, t. j. aj jeho podiel bez akejkoľvek náhrady. Prieskumom na internetových stránkach realitných kancelárií zistil, že sa obdobné rodinné domy prenajímajú v priemere vo výške 650,- eur, z čoho 1 predstavuje sumu 162,50 eur. Od júna 2010, t. j. za 4,3 roky sa mal Ing. E. V. bezdôvodne obohatiť na jeho úkor o sumu 8 385 eur.

3. Súd uznesením č.k. 13C/445/2013-180 z 9.9.2014 vylúčil žalobu (Ing. E. V. voči T. V. o zaplatenie sumy 8 385 eur s príslušenstvom) na samostatné konania, ktoré sa vedie pod sp. zn. 13C 442/2015.

4. Žalobca Ing. E. V. pred otvorením pojednávania vo veci dňa 11.8.2016 rozšíril žalobu s tým, že si uplatňuje nárok na zaplatenie 12.025 eur za 74 mesiacov od júna 2010 do augusta 2016 vrátane. Súčasne navrhol, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi v prvý deň daného mesiaca sumu 162,50 eur, a to od 1.9.2016 až do doby, kým žalobca bude podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. K. D. (t. j. do budúcnosti).

5. Súd prvej inštancie pripustil zmenu petitu žaloby na pojednávaní dňa 11.08.2016.

6. Právny zástupca žalovaného navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, keď tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde, lebo do dnešného dňa má zabezpečený prístup na predmetné nehnuteľnosti a môže ich užívať. Navrhol, aby žalobca hodnoverne preukázal, že nemal možnosť svoj podiel užívať. Namietal aj nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného, keď do 12.júna 2012 bola podielovou spoluvlastníčkou, so spoluvlastníckym podielom 1 z celku, spoločná matka strán sporu. Vzniesol aj námietku premlčania; pokiaľ žalobca doručil súdu žalobu v danej veci dňa 9.9.2014, do 9.9.2012 je nárok žalobcu premlčaný. Ďalej uviedol, že žalobca má stále trvalé bydlisko v predmetnom rodinnom dome, ktorý sa nachádza na O. hrdínov XXX/XX v K. D., tak ako je to uvedené na LV XXX a mal by mať aj kľúče od predmetných nehnuteľností u seba, nikdy mu nebolo zakázané užívať spoločnú nehnuteľnosť.

7. Žalovaný (na pojednávaní dňa 11.8.2016) uviedol, že žalobca nemal nikdy zakázaný vstup do spoločných nehnuteľností.

8. Súd prvej inštancie na prvom pojednávaní 11.08.2016 v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami sú sporné skutkové tvrdenia o žalobcom tvrdenom bránení v užívaní spoločných nehnuteľností a žalovaným popierané existencii takéhoto bránenia. Uviedol, že pri preukázaní, že žalobcovi bolo znemožnené užívať spoločné nehnuteľnosti žalovaným ako spoluvlastníkom sa javí byť žaloba čiastočne dôvodná.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, vrátane originálu žalobného návrhu s jeho prílohami zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13C/445/2013, z ktorého bola prejednávaná vec vylúčená, vrátane oboznámenia sa s obsahom zápisnice o pojednávaní konanom dňa 9.9.2014.

10. Žalobca v záverečnej reči uviedol, že trvá na podanej žalobe o zaplatenie 12.025,- eur za užívanie jeho 1 spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. K. D., ktorých je žalovaný spoluvlastníkom v podiele 3. Návrh na doplnenie dokazovania nemá. K tvrdeniu žalovaného, že za 9 rokov sa zdržiaval v predmetných nehnuteľnostiach len občas, žalobca poznamenal, že aj iní žijú tak, že doma sú len cez víkendy. On za 6 rokov nemal možnosť ani raz spať v predmetnej nehnuteľnosti. Priateľka žalovaného, ktorá je terajšou manželkou žalovaného, má väčšie práva k nehnuteľnostiam ako jeho priateľka. Žalovaný má na uvedených nehnuteľnostiach evidovaný trvalý pobyt.

11. Z hora označeným napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Súd ukladá žalobcovi poriadkovú pokutu vo výške 200,- eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Okresného súdu Komárno.

II. Žalobca je povinný doplatiť súdny poplatok za rozšírenie žaloby podľa položky 1 a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. vo výške 218 eur na účet Okresného súdu Komárno, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Súd žalobu v celom rozsahu zamietla.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 100 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

12. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie s poukazom na vyjadrenia strán sporu, vykonané dokazovanie a citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - § 123, § 136 ods. 1 a § 137 ods. 1) odôvodnil nasledovne:

13. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. K. D. - parcela registra C č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 488 m², parcela registra C č. XXX/XX záhrada o výmere 242 m², parcela registra C č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 34 m², rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele registra C č. XXX/XX - žalobca so spoluvlastníckym podielom 1 a žalovaný so spoluvlastníckym podielom 3. Medzi

stranami sporu nebolo ani sporné, že do povolenia vkladu vlastníckeho práva V 1787/12 v prospech žalovaného k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre k.ú. K. D. v podiele 1 na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi F. V. ako daryňou a žalovaným ako obdarovaným, bol spoluvlastnícky podiel oboch strán sporu na uvedených nehnuteľnostiach po 1 z celku, na základe dedičského rozhodnutia (osvedčenia o dedičstve) 5D 80/10 z 4.6.2010. K zmene spoluvlastníckeho podielu žalovaného z 1 na 3 došlo na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 1787/12 dňa 12.6.2012.

14. Spoluvlastnícky podiel (v zmysle ust. § 137 ods. 1 OZ) nie je len mierou účasti na vlastníckom vzťahu k spoločnej veci, ale tiež určuje rozsah práv a povinností jednotlivých spoluvlastníkov za trvania spoluvlastníckeho vzťahu, ako i po jeho skončení. To sa vzťahuje aj na práva a povinnosti súvisiace s hospodárením so spoločnou vecou. Pojem „hospodárenie so spoločnou vecou“ zahŕňa aj užívanie spoločnej veci spoluvlastníkmi. Podľa § 123 OZ je vlastník v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Právo vlastníka užívať vec teda znamená realizáciu úžitkovej hodnoty veci a teda užívať vec na účel, na ktorý je určená. Znamená to potom, že i každý spoluvlastník má právo užívať spoločnú vec v miere zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckemu podielu a pokiaľ existujúce pomery niektorému spoluvlastníkovi neumožňujú plnú realizáciu tohoto práva, patrí mu za to zodpovedajúca náhrada (§ 458 ods. 1 OZ) ako kompenzácia bezdôvodného obohatenia. Platí preto, že pokiaľ podielový spoluvlastník užíva spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, vzniká mu bezdôvodné obohatenie, za ktoré musí ostatným spoluvlastníkom poskytnúť peňažnú náhradu ako ekonomickú protihodnotu toho, čo nemôže byť vydané. Platí to i v prípade, že umožnil tretej osobe užívať predmet spoluvlastníctva; „opomenutý“ spoluvlastník (ktorý nedal k užívaniu spoločnej veci súhlas) nie je však legitimovaný žiadať od tejto tretej osoby vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu užívaním predmetu spoluvlastníctva vzniklo. Vydania bezdôvodného obohatenia sa môže domáhať len voči druhému spoluvlastníkovi a to v rozsahu, v ktorom svoj spoluvlastnícky podiel „nadužíval“.

15. Pokiaľ si žalobca v danom prípade uplatnil nárok na zaplatenie náhrady za neužívanie jeho spoluvlastníckeho podielu v období od júna 2010 do septembra 2014 vo výške 8.385 eur (po 162,5 eur mesačne) žalobou doručenu súdu dňa 9.9.2014, ako to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní vo veci sp. zn. 13C/445/2013 na čl. 84 a nasl., jeho nárok na žalovanú náhradu za obdobie do 9.9.2012 vo výške 4.387,50 eur (27 x 162,5) je z dôvodu uplynutia dvojročnej premlčacej doby podľa § 107 OZ premlčaný. Navyše, žalovaný bol až do 12.6.2012 len jedným z troch podielových spoluvlastníkov, popri žalobcovi a matke F. V., pričom žalobca, ktorý tvrdil, že bol aj v období do 12.6.2012 vylúčený z užívania spoločnej nehnuteľnosti, si uplatnil nárok na náhradu len voči žalovanému bez toho, aby ako vylúčený spoluvlastník žaloval aj tretieho spoluvlastníka. Podľa názoru súdu, žalobca mal pri uplatnení požadovanej náhrady žalovať všetkých zostávajúcich spoluvlastníkov, ktorí ho mali v uvedenom období podľa neho vylúčiť z užívania spoločnej nehnuteľnosti, a tak pre nedostatok (úplnej) pasívnej vecnej legitimácie žalovaného je nárok žalobcu za obdobie do 12.6.2012 aj nedôvodný, keď spoluvlastníci, ktorí mali žalobcu vylúčiť z užívania spoločnej nehnuteľnosti, majú v konaní postavenie nerozlučného spoločenstva (§ 77 ods. 1 CSP).

16. Predpokladom priznania požadovaného nároku je skutočnosť, že druhý spoluvlastník užíva spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalobca v danom prípade netvrdil a nepreukázal, že spoločné nehnuteľnosti užíval a užíva výlučne žalovaný, teda že žalovaný užíval aj spoluvlastnícky podiel žalobcu. Z prednesu žalobcu totižto vyplynulo, že až do 31.12.2014 v spoločných nehnuteľnostiach, s výnimkou rodinného domu, choval vyše sto ošípaných, a teda spoločné nehnuteľnosti užíval. To, že s chovom ošípaných v spoločných nehnuteľnostiach skončil žalobca z vlastného rozhodnutia, však nezaťažuje žalovaného povinnosťou peňažného plnenia, keď aj z prednesu oboch strán sporu je zrejmé, že spoločné nehnuteľnosti sú žalobcovi naďalej prípustné, najmä keď kľúč visí na uličnej bráne a žalobca má stále prehľad, čo je umiestnené v garáži. Žalobca uviedol, že v roku 2008 z rodinného domu v K. D. so súp. č. XXX spolu so svojou priateľkou odišiel, po konflikte s matkou strán sporu - F. V., ktorá v dome naďalej býva. Žalovaný už 9 rokov býva v U., u súčasnej manželky a do spoločného domu, v ktorom býva matka strán sporu, chodievajú za účelom návštevy matky a údržby. Pracuje ako kamionista.

17. V priebehu konania vyšlo najavo, že vzťah žalobcu, ale aj jeho priateľky k matke oboch strán sporu je problematický a žalobcovi vadí aj to, že manželka žalovaného má v spoločných nehnuteľnostiach väčšie práva ako jeho priateľka, čo je logické, keďže žalovaný je väčšinový spoluvlastník a jeho manželka má z

tohto spoluvlastníctva odvodený aj rozsah svojich práv ako blízkej osoby v zmysle § 116 OZ, kým žalobca je menšinovým spoluvlastníkom a jeho priateľka je „len“ priateľkou, bez odvodených práv patriacich manželke spoluvlastníka.

18. Aby mohol byť žalobca vylúčený z užívania svojho spoluvlastníckeho podielu, musí v prvom rade o jeho užívanie prejavíť záujem a v druhom rade musí druhý spoluvlastník užívať spoločnú vec nad svoj spoluvlastnícky podiel. Pokiaľ žalobca po svojom odchode z predmetného domu v roku 2008 a nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu na spoločných nehnuteľnostiach dedením z júna 2010 neprejavil vážny záujem dom užívať, keď ostatné nehnuteľnosti užíval naďalej v súvislosti s chovom ošípaných a v konaní nepreukázal, že by žalovaný užíval dom so súp. číslom XXX v K. D., ale aj ostatné spoločné nehnuteľnosti z LV XXX pre k.ú. K. D. nad svoj spoluvlastnícky podiel 3, žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania, že je z užívania vylúčeným spoluvlastníkom. Pokiaľ žalobca na jednej strane tvrdí, že nemá od domu kľúč, ale na druhej strane tvrdí, že kľúč je v zámke domu zasunutý zvnútra, nie je zrejmé, ako bez kľúča žalobca zistil, že kľúč je v zámke zasunutý zvnútra. Žalobca navyše ani netvrdil, že by sa pokúšal zabezpečiť kľúč od domu, alebo že by si ho pýtal od žalovaného, čo podľa názoru súdu svedčí o absencii vážneho záujmu žalobcu spoločný dom užívať. Žalovaného totižto nezaťažuje povinnosť ponúknuť žalobcovi kľúč od domu.

19. Žalovaný poprel, že by dom pred žalobcom zamykali, až na jednu výnimku, kedy medzi stranami sporu došlo k incidentu a z dôvodu, že matka strán sporu sa bála žalobcu, žalovaný sa spolu s matkou v dome zamkli. Žalobca reagoval tak, že (minimálne) zlomil kľučku na dverách. Žalobca neponúkol žiadne vysvetlenie k tvrdeniu žalovaného, že na požiadanie žalobcu mu už pred štyrmi rokmi boli vyprázdnené dve izby na poschodí spoločného domu, ktorý navyše žalobca stále užíva, keďže má v ňom svoje šaty, knihy a aj nábytok. Toto tvrdenie žalobca nielenže nepoprel, ale ani nevysvetlil, prečo dom nezačal užívať. Že dom nebolo zvykom pred ním zamykať vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní tunajšieho súdu z 9.9.2014 vo veci 13C/445/2013, na ktorom žalobca uviedol, že v súvislosti so znalcom, ktorého on zabezpečoval, oznámil dňa 5.5.2014 žalovanému, že znalec nepríde tak, že otvoril (nezamknuté) dvere domu a zavolať do domu, aby na znalca nečakali, že ten nepríde. Navyše, na pojednávaní vo veci konanom dňa 11.8.2016 žalobca uviedol, že dom už ani nechce užívať, lebo vzťahy sú tak narušené, že nie je šanca na zmierlivé spolužitie. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nepoprel, že nemá ani záujem o užívanie spoločných nehnuteľností, preto jeho nárok od 11.8.2016 do budúcnosti nie je daný, keď pri absencii záujmu o užívanie spoločnej nehnuteľnosti stráca žalobca postavenie z užívania vylúčeného spoluvlastníka. Žalobca ani nepreukázal, že by do 11.8.2016 žalovaný užíval aj spoluvlastnícky podiel žalobcu na spoločných nehnuteľnostiach, teda že by žalobcovi vznikla ujma, najmä keď v žalobe, ale aj v konaní neoznačil a nepredložil žiadny dôkaz.

20. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti mal súd za to, že žalovaný úspešne poprel skutkové tvrdenia žalobcu podľa § 151 ods. 2 CSP, a preto žalobu zamietol ako nedôvodnú.

21. Súd za rozšírenie žaloby nad pôvodne žalovanú sumu vo výške 8.385,- eur do sumy 12.025,- eur uložil žalobcovi povinnosť doplatiť súdny poplatok podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. Súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z. z.) rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému priznal 100% náhradu trov konania.

22. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu - proti všetkým jeho výrokom (i keď odvolanie postráda odvolacie dôvody proti prvým dvom výrokom rozsudku) napadol len žalobca domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, resp. aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Citujúc ustanovenia § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 137 ods. 1, § 451 ods. 1, § 456 a 458 ods. 1 OZ poukázal na to, že právny základ nároku vyplýva z ust. § 137 ods. 1 OZ, pričom neužívanie veci spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu, teda ak jeden zo spoluvlastníkov proti vôli druhého spoluvlastníka sám užíva predmet vlastníctva, resp. umožní tretej osobe ho užívať, obohacuje sa na úkor druhého spoluvlastníka a musí mu za to poskytnúť náhradu podľa ustanovení OZ o bezdôvodnom obohatení. Jemu nielenže nebolo umožnené bývanie, ale nebol mu umožnený ani vstup do rodinného domu, napriek tomu, že vlastní spoluvlastnícky podiel v 1-tine. O tejto skutočnosti svedčí aj uznesenie Okresnej prokuratúry v Komárne zo dňa 09.06.2014 číslo: 1Pn 105/14/4401-6 vo veci jeho trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu, z ktorého

uznesenia vyplýva, že F. V. (ich spoločná matka - strán sporu) sa v rodinnom dome zdržiava väčšinou sama, pričom dvere zamyká a teda jemu vstup do rodinného domu neumožňuje z dôvodu, aby sa vyhla prípadným konfliktom. Súd o riešení tejto veci na prokuratúre mal vedomosť, pretože súd o tom informoval svojim podaním zo dňa 26.02.2014 doručenom súdu 28.02.2014, ktoré adresoval ešte v konaní sp. zn. 13C/445/2013 (o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva) a teda súd mal prihliadnuť na jeho návrhy a tvrdenia uplatnené v tomto konaní; týmto podaním navrhol vypočuť aj svedkyňu R. F.. Súd prvej inštancie na pojednávaní v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP strany sporu vyrozumel o tom, čo považuje za nesporné a uviedol predbežné právne posúdenie veci a teda, že jeho žaloba sa javí čiastočne dôvodná. Ak by vedel, že súd chce jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť, navrhol by vypočuť aj ďalších svedkov Ing. Z. G. a G. V.. Aj napriek vedomosti súdu o konaní ohľadom jeho trestného oznámenia sa týmto dôkazom nezaoberal, keď z uvedeného uznesenia Okresnej prokuratúry jasne vyplýva, že mu v užívaní rodinného domu bolo bránené. Je pravdou, že mal možnosť užívať chlievy a časť hospodárskych budov a je pravdou, že s chovom ošípaných skončil z vlastného rozhodnutia, avšak jeho rozhodnutie nebolo dobrovoľné, keďže ho k tomu prinútilo správanie sa žalovaného a matky. U žalovaného viackrát prejavil záujem užívať rodinný dom, kedy mal potrebu riešiť svoje bývanie, avšak jeho snaha domôcť sa svojho práva mu žalovaným a matkou bola znemožnená, teda tvrdenia žalovaného sú zavádzajúce a jeho matka mu vstup do rodinného domu neumožňuje a dvor zamyká. Naďalej tvrdí, že od rodinného domu kľúč nemá a či sa pokúšal alebo nepokúšal si ich zabezpečiť nesvedčí o absencii jeho vážneho záujmu spoločný dom užívať. Jeho vzťahy so žalovaným a matkou sú vážne narušené a je jasné, že by bolo zbytočné sa domáhať vydania kľúčov žalovaným, pokiaľ vzájomné vzťahy nevytvárajú predpoklad, že by mu bolo umožnené bezkonfliktné užívanie domu. Užívania domu sa už nedomáhal a zrušil aj farmu chovu ošípaných v spoločných priestoroch, len aby nedochádzalo k viacerým konfliktom. Súd bez akýchkoľvek relevantných dôkazov uveril tvrdeniam žalovaného a oprel svoje rozhodnutie iba o jeho tvrdenia, pričom sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s dôkazmi ním predloženými a navrhovanými. Aj vzhľadom na vážne narušené vzťahy so žalovaným a matkou je nepochybné, že bol reálne vylúčený z užívania rodinného domu. Tiež bolo preukázané, že sa užívania rodinného domu domáhal, pričom za situácie, keď vzťahy sú rozvrátené, nie je povinný neustále a každodenne sa tohto práva od žalovaného domáhať. Čo sa týka hodnoty spoločných nehnuteľností, hodnota chlievov a časti hospodárskych budov je iba nepatrná oproti hodnote rodinného domu, ktorý užíva žalovaný, resp. ich spoločná matka, ktorej užívanie umožnil žalovaný. Má za to, že bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že rodinný dom užíva len žalovaný a to takým spôsobom, že on bol absolútne vylúčený z jeho užívania. Je pritom irelevantné, ktoré izby žalovaný užíva, keď jemu vstup do domu nie je povolený a kľúče k dispozícii nemá. Aj v prípade, ak by kľúče mal, sa do domu nedostane, keďže žalovaný, resp. matka kľúč zvnútra necháva v zámke. Týmto konaním žalovaný jemu znemožňuje prístup do rodinného domu a tým užívanie nehnuteľnosti. Keďže žalovaný ovláda rodinný dom, potom mu vznikol prospech a teda povinnosť mu ako spoluvlastníkovi uhradiť náhradu.

23. K podanému odvolaniu žalobca pripojil fotokópiu v texte odvolania uvedeného uznesenia Okresnej prokuratúry Komárno.

24. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

25. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozhodnutia viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu, ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a dospel k záveru, že o odvolaní žalobcu je potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26. Čo sa týka prvých dvoch výrokov (I. a II. - bodu 11) napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, jedná sa o výroky uznesenia vyhlásené na pojednávaní (výrok o poriadkovej pokute), resp. o poplatkovej povinnosti žalobcu, o ktorej sa rozhoduje uznesením, pričom voči týmto výrokom je odvolanie prípustné len vtedy, ak je to v CSP výslovne upravené (právo podať odvolanie proti nim), čo však v ust. § 357 uvedené nie je, preto odvolanie žalobcu proti týmto výrokom napadnutého rozhodnutia odvolací súd v zmysle ust. § 386 písm. c/ a d/ CSP odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a zároveň tiež (ak by aj bolo prípustné), nemá náležitosti odvolania, keď súd na doplnenie odvolacích dôvodov súd nevyzýva (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP).

27. Čo sa týka ostatných dvoch napadnutých výrokov, teda rozhodnutia vo veci samej - o zamietnutí žaloby a v časti výroku o trovách strán sporu voči sebe navzájom - pri priznaní náhrady trov konania

v konaní úspešnému žalovaného, v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne, pričom súčasne o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi nepriznal z dôvodu, že žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

28. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že uplatňované peňažné nároky si žalobca uplatnil v postavení žalovaného v konaní - spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v podaní zo dňa 05.09.2014, keď jeho protinávrh bol z tohto konania uznesením zo dňa 09.09.2014 vylúčený na samostatné konanie. Na pojednávaní dňa 11.08.2016 žalobca so súhlasom súdu rozšíril podanú žalobu, súd prvej inštancie vypočul strany sporu a dal možnosť vyjadrenia právneho zástupcovi žalovaného, pričom v súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami sú sporné skutkové tvrdenia o žalobcom tvrdenom bránení v užívaní spoločných nehnuteľností a žalovaným popieraním existencie takéhoto bránenia, keď pri preukázaní, že žalobcovi bolo znemožnené užívať spoločné nehnuteľnosti žalovaným ako spoluvlastníkom sa javí byť návrh žalobcu čiastočne dôvodný. Pojednávanie bolo následne odročené na deň 08.12.2016 za účelom prípadného zhodnotenia dôkaznej situácie stranami sporu a jej vyhodnotenia súdom. Na pojednávaní 08.12.2016 súd prvej inštancie v krátkosti oboznámil doterajší priebeh konania a oboznámil obsah listinných dôkazov z pripojeného spisu sp. zn. 13C/445/2013 (ohľadom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva), k čomu sa mali možnosť strany sporu vyjadriť. Následne súd prvej inštancie dal stranám sporu poučenie podľa § ust. § 154 CSP a vyzval strany sporu k záverečným rečiam v súlade s § 182 CSP, po ktorých vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil napadnutý rozsudok (bez prvého výroku o poriadkovej pokute, keď o tejto rozhodol predtým samostatným uznesením v priebehu pojednávania).

29. Vychádzajúc z uvedeného mal potom odvolací súd za to, že žalobca dôkazné prostriedky na jeho tvrdenie o tom, že bol z užívania rodinného domu vylúčený, v spore neprodukoval, napriek tomu, že žalovaný jeho tvrdenia výslovne a účinne poprel, pričom ním v odvolaní uvádzané konanie, resp. oznámenie voči Okresnej prokuratúre Komárno v spore neuvádzal a preto súd prvej inštancie, konajúci a rozhodujúci nestranné na základe procesných návrhov strán sporu, nemal dôvod sa takýmto oznámením zaoberať. Tvrdenia žalobcu v žalobe a odvolaní a teda jeho odvolacie dôvody, že bol z užívania rodinného domu žalovaným vylúčený, zostali len v rovine jeho tvrdení, pravdivosť ktorých tvrdení žalovaný účinne poprel, teda pri spornosti jeho tvrdení a neprodukovaní dôkazných prostriedkov dôkazné bremeno v spore (o pravdivosti jeho tvrdení) v spore neunesol. Súdom prvej inštancie uvádzané skutkové závery zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, sú vecne správne a súd prvej inštancie vec tiež správne právne posúdil (právne vyhodnotil). Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa (v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP) v odôvodnení svojho rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti ešte dodáva, že žalobou uplatnené nároky žalobcu do budúcnosti - od 01.09.2016 po 162,50 Eur mesačne boli nedôvodné už len z toho dôvodu, že tieto nároky bolo možné priznať len za uplynulé obdobie - po tom, čo vznikli (rozhodnutie súdu je o splnení už existujúcej povinnosti), keď nešlo o prípad dávok alebo splátok v zmysle ust. § 217 ods. 2 CSP. Výčitky žalobcu proti postupu a rozhodnutiu v spore zo strany žalobcu tak boli nedôvodné a jeho ďalšie procesné návrhy (až) v odvolaní po koncentrácii konania v spore už neprípustné.

30. Zo všetkých uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).